

בולעטין # 352 - טבת תשנ"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני דברים - פרק ג - רמז תתיא

דבר אחר ואתחנן (עשר) [שלשה עשרה] לשונות נקרא תפלה. זעקה שועה נאקה [בצור רנה פגיעה נפול פלול עתירה עמידה חלוי חנון. זעקה מנין] שנאמר ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים וגו' ויזעקו, [שועה מנין שנאמר] ותעל שועתם [נאקה מנין שנאמר] וישמע אלהים את נאקתם, נקראת בצור וקריאה שנאמר בצר לי אקרא ה'. נקראת רנה ופגיעה שנאמר ואתה אל תתפלל וגו'. ונקראת נפול שנאמר ואתנפל, נקראת פלול שנאמר ואתפלל, נקראת עתירה שנאמר ויעתר יצחק. נקראת עמידה שנאמר ויעמד פינחס ויפלל. נקראת הלוי שנאמר ויחל משה. נקראת תחנה שנאמר ואתחנן. בעת ההיא לאמר משל לבני מדינה שמבקשין לפני המלך שיעשה מדינתן קלניא, פעם אחת היו לו שני אויבים ונפלו לפניו אמרו הרי שעה שנבקש בה מלפניו שיעשה מדינתנו קלניא, כף משה מבקש מלפני המקום שיכנס לארץ כיון שראה שנפלו לפניו אמרו הרי שעה שנבקש בה מלפניו שיעשה מדינתנו קלניא, כך משה מבקש מלפני המקום שיכנס לארץ כיון שראה שנפלו סיחון ועוג

לפניו אמר הרי שעה שאבקש שאכנס לארץ לכך נאמר בעת ההיא, [לאמר] זה אחד מן ארבעה דברים וכו' (כתוב ברמז קע"ז). זה שאמר הכתוב אחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה, הכל שוים לפניו גזרה אחת לצדיקים ולרשעים. וכן שלמה אמר הכל כאשר לכל מקרה אחד וגו' וכו'. לטוב זה [משה] שנאמר ותרא אותו כי טוב הוא שנולד מהול. ולטהור זה אהרן שמטהר עונותיהם של ישראל. לטמא אלו מרגלים, אלו אמרו שבחה של ארץ ישראל ואלו אמרו גנותה, אלו לא נכנסו ואלו לא נכנסו. אמר משה מרגלים הכעיסו לפניך בדבת הארץ ואני שמשתי את בניך במדבר ארבעים שנה מקרה אחד לי ולהם. משל למה הדבר דומה למלך שבקש לישא אשה שלח שלוחיו לראותה אם נאה היא אם לאו, הלכו וראו אותה באו ואמרו לו ראינו אותה ואין עזובה וכעורה ממנה, שמע שושבינה ואמר לו מרי אין נאה הימנה בעולם, בא לישא אותה אמר אבי הנערה לשלוחי המלך נשבע אני שאין אחד מכם נכנס כיון שבזיתם אותה לפני המלך, בא השושבין ליכנס אמר ליה אף אתה לא תכנס, אמר ליה השושבין אני לא ראיתיה ואמרתי למלך שאין נאה הימנה והם אמרו אין כעורה ממנה עכשיו אראה אם כדברי אם כדבריהם, כך אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע המרגלים דברו לשון הרע ארץ אוכלת יושביה אבל אני לא ראיתי אותה ושבחתי אותה לפני בניך ואמרתי כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה ורחבה ועכשיו אראה אותה אם [כדברי אם] כדבריהם שנאמר אעברה נא ואראה את הארץ הטובה, אמר לו כי לא תעבור:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)